

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

- Ἐν Ἀθήναις..... φρ. 10—
- » ταῖς ἐπαρχίαις..... » 12—
- » τῇ ἀλλοδαπῇ..... » 20—

Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἐτησία καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

ὑπὸ τῆς γνωστῆς βιενναίας οἰκονομολογικῆς ἐφημερίδος «*Moniteur de la Chance Universelle*» (Μηνύτωρ τῆς Παγκοσμίου Τύχης) ἐξεδόθη ἀρτίως βιβλίον περιέχον πλείστας πληροφορίας ἀναγομένας εἰς πάντα τὰ μετὰ λαχείων εὐρωπαϊκὰ δάνεια (αὐστριακὰ, βελγικὰ, γαλλικὰ, γερμανικὰ, ἐλβετικὰ, ἰταλικὰ, ὀλλανδικὰ, ῥωμουνικὰ, ῥωσικὰ καὶ τουρκικὰ), ὡς καὶ πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν, τῶν κληρωθεισῶν ἀπὸ τῆς πρώτης κληρώσεως τῶν ἐν λόγῳ δανείων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1879.

Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον εὐρίσκεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἑστίας», καὶ δύνανται οἱ συνδρομηταὶ αὐτῆς, ὅσοι εἶνε κάτοχοι ὁμολογιῶν τῶν ἀνωτέρω δανείων, νὰ συμβουλευθῶσιν αὐτό.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.
 Ὁ κ. Ἀλέξ. Κ. Νέγρης δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του προσήνεγκεν εἰς τὸν φιλολογικὸν σύλλογον «Παρνασσόν» εἰς μνήμην τοῦ ἀπὸ ἀποθιώσαντος πατρὸς των Κωνσταντίνου Νέγρη δρ. 1,000.
 Ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας πρὸς ἴδρυσιν φυλακῶν ἐψήφισαν ἐτησίας εἰσφοράς διάφοροι ἄνθρωποι τοῦ Κράτους ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2192. Ἑστία. Ἐκδόματα κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Ι', 3 Αὐγούστου 1880. Ἀριθ. 240 (188). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^{ος}, σ. 16. Περὶ ἑξ ὁμναι: Στραγγίς τοῦ πρωτοκλήτου δικαστηρίου τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων ἐπὶ Καποδιστριαίου. — Αἱ ἀναμνήσεις τοῦ Σεπτεμβρίου ὑπὸ Δ. Βικέλα. — Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαιλῶ, βραδευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Βροχόδενδρον. — Δάνειον Πνεῦμα. — Ἐντυθίσαι. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

2193. D. Bikelas, Luki Laras. Tradotta dal greco da A. N. T. Venezia, tipog. del giornale «Il Tempo», 1880, in 12°, p. 206. Lire lit. 1, 50. [Τοῦ διηγῆματος τούτου, δημοσιευθέντος τὸ πρῶτον ἐν τῷ Ζ' τόμῳ τῆς «Ἑστίας» (α' ἐξαμην. 1879), ἐγένοντο αἱ ἐπόμεναι μεταφράσεις: Εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπὸ τοῦ Μαρκησίου de Quéux de Saint-Hilaire, εἰς τὴν γερμανικὴν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου W. Wagner καὶ εἰς τὴν δανικὴν ὑπὸ τοῦ κ. I. Πίου].

2194. L'Albanie et les Albanais par le colonel Becker. Paris. [Brochure grand in - 8. p. 2]

2195. La Guerre d'Orient en 1877-1878. Étude stratégique et tactique des opérations des armées russe et turque, ouvrage rédigé sur les documents officiels, 4e fascicule; Dumaine. Paris, 1880.

Γνωστὸν ὅτι εἰς πολλὰ πανεπιστήμια γίνονται δεκταὶ γυναῖκες νὰ σπουδάζωσι τὴν ἰατρικὴν καὶ λαμβάνωσι διδακτορικὰ διπλώματα. Ἐκ τῶν γυναικῶν τούτων αἱ πλείοται εἰσὶ νεάνιδες Ῥωσίδες, εἰς αἷς ἐν τοῦτοις μέγροι πρότινος δὲν ἐπετρέπετο ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι νὰ ἐπιχειρῶσι τὴν θεραπείαν ἀσθενῶν, ὡς οἱ τοῦ ἰσχυροῦ φύλου συνάδελφοι αὐτῶν. Ὁ κόμης Τολστόϊ, πρῆν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ὑπουργός, ἦτο ὁ ἀσπονδότερος πολέμιος τῶν γυναικῶν ἰατρῶν, ἀφίντες οὐδὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιτύχωσιν, αὐτοῦ δουροῦντος.

Τελευταῖον ὁμως ἀγγέλλεται ὅτι αὐτοκρατορικὸν οὐ κ' ἄξιον ἰδημοσιεῖθαι, δι' οὗ παραχωροῦνται εἰς τὰς γυναῖκας ἰατροὺς τὰ αὐτὰ προνόμια, ὧν ἀπολαύουσιν οἱ ἄνδρες, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι τὰ σήματα. Ἄτινα καὶ ἐκείνοι φέρουσιν.

— Ὡς γνωστὸν, γράφει ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ ἡ *Revue politique et litteraire*, τῆς συστάσεως τοῦ κ. Lègouvé εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα τῆς Γαλλίας ἔχει εἰσαχθῆ τὸ μάθημα τῆς γενοῦσας τῆ φωνῆ ἀναγνώσεως. Τελευταῖον ἐγένετο διαγωνισμὸς εἰς τὸ μάθημα τοῦτο μεταξὺ τῶν δέκα καλλιτέρων μαθητῶν. Τῆς ἐπιτοῦται ἐπιτροπῆς προήδρευεν αὐτὸς ὁ Lègouvé, μέλη δ' αὐτῆς ἦσαν ὁ δήμαρχος τοῦ γ' διαμερισματος, εἰς ἀνωτάτος ἐπιθεωρητῆς καὶ τρεῖς καθηγηταί. Ἀπεδείχθησαν δ' ἐν τῷ διαγωνισμῷ οἱ ἐξαιρετικοὶ καρποὶ, οὗς παρήγαγεν ἡ εἰσαγωγή τοῦ μαθήματος τούτου. Ἡ σφαλερὰ ἀπαγγελία, ὅποια γίνεται εἰς τὰ λύκεια καὶ τὰ γυμνάσια, ἐξέλιπεν ὅλος· ἡ δὲ νῦν διδασκαλίη οὐδὲν ἔχει τὸ ἐπιτετηθευμένον καὶ θεατρικόν, ἀλλ' εἶνε ἀπλὴ καὶ φυσικὴ, οἷαν ἀπαιτεῖ τὸ ἀναγινωσκόμενον εἶδος τοῦ λόγου.

— Δύναται νὰ διατηρηθῆ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς διὰ μόνης τῆς χρήσεως τοῦ ὕδατος; Τοιοῦτο εἶνε τὸ πρόβλημα, τὸ ὅποιον ἐσπούδασε κατ' αὐτὰς ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ σώματι Ἄμερικανός τις ἰατρός. Ὁ ἰατρός Tanner, ὁ ἦρος τοῦ πειράματος τούτου, τὸ ὅποιον παρηκολούθησε μετὰ πολλῆς περιεργείας ἅπασα ἡ Ἄμερική, κατοικεῖ ἐν Νέα Ἰόρκῃ, διεκρίψε δὲ ὅτι αἱ ἰατρικαὶ θεωρίαι περὶ θανάτου ἐξ ἀσιτίας εἰσὶν ἀνυπόστατοι, καὶ ὅτι αὐτὸς ἠδύνατο νὰ ζῆσιν ἀπέχων ἐντελῶς πάσης τροφῆς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας. Τὸ πείραμα τοῦτο ἤρξατο τῆς 28 Ἰουνίου (ἔ. ν.), τηλεγράφημα δὲ τοῦ πρακτορείου Reuter, ἀφιχθὲν τὴν ἑβδομάδα ταύτην, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Αὐγούστου (ἔ. ν.) ἀγγέλλει ὅτι «ὁ ἰατρός Tanner συνεπλήρωσε τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας τῆς νηστείας, ἦν εἶεν ἀναλάβε ἡ ἐκτέλεση». Ὅτε ἀνέλαβε τὸ πείραμα ἐκλείσθη ἐντός μεγάλης αἰθούσης, ἡ δὲ κλίνη του ἐτέθη ἐπὶ μεγάλης τραπέζης ὅπως μὴ δυνθῆ νὰ διαφύγῃ τὸ ὄμμα τῶν ἐπιτηρούμενων αὐτὸν ἰατρῶν. Ἐπὶ δεκατέσσαρας ἡμέρας οὕτε ὕδωρ κἂν ἔλαβεν, ὅτε δὲ ἐξυγιῶσθαι προσέκλυεν ὅτι ἀπώλεσεν 25 λίτρας βάρους. Ἀπὸ τῆς δεκάτης πέμπτης ἡμέρας ἤρξατο νὰ πίνῃ ὕδωρ καὶ νὰ λούεται συχνάκις. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Νέας Ἰόρκης, ὁ ἰατρός Tanner ὁμοιάζει νῦν πρὸς γέροντα ἐντελῶς ἐξηντηλημένον. Τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ εἶνε μαρμαρωδὴ καὶ ἐκφράζουσαν ἀγωνίαν· οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας του εἶνε ἄτακτοι, τὸ δὲ ἀνάστημά του ἠλαττώθη ἐπέκεινα τῶν δύο δακτύλων. Ἀγγλος ἰατρός δηλοῖ, ἐν ἐπιτολῇ δημοσιευθείσῃ ἐν τῇ Σημαίᾳ, ὅτι ὀπισθεῖται δόλον τινὰ· δὲν πιστεύει δὲ ὅτι ὁ κ. Tanner ἐλάμβανε μόνον ὕδωρ, ἀλλ' ὅτι ἐποίησε χρῆσιν καὶ ἀφεψήματος καφῆ ἢ τεῖου. Ἰατρικὴ τις ἐφημερίς ἀναφέρει περιστάσεις, καθ' ἃς ἄνθρωποι ἔζησαν ἐπὶ πολλὰς ἑβδομάδας ἐντελῶς ἄσιτοι. — Ἡ Illustration, ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 31 Ἰουλίου, δημοσιεύει τὴν εἰκόνα τοῦ ἰατροῦ Tanner.

— Οἱ Ἰαπωνοὶ, γράφει ὁ Αἰ δ' ν, ἔχουσιν ἔκτακτον πρὸς τὸ ἐκπαιδεύεσθαι τάσιν καὶ εὐκολίαν εἰς τὸ μανθάνειν, ἀπὸ τινῶν δ' ἐτῶν ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξις αὐτῶν ἐβάδιος ταχύνεται. Ἐν Τοκίῳ ὑπάρχουσι πλείστοι βιβλιοπωλαί, ἐφ' ἅπασαν δὲ τὴν Ἰαπωνίαν πρὸ πολλοῦ εἰσὶν ἰδρυμένα βιβλιοθήκαι δημόσιαι. Ἐν ἔτει 1872 ἰδρύθη ἐν τῷ πρωτεύουσιν